

**Jan 1:1-3** <sup>1</sup>Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo bylo Bůh. <sup>2</sup>To bylo na počátku u Boha. <sup>3</sup>Všechno vzniklo skrze ně a bez něho nevzniklo vůbec nic, co je.

**PP – Patriarchové a proroci 34.1** Kristus, to Slovo, ten jediný Božský Syn, jediný svého druhu, byl jedno s věčným Otcem – jedno v přirozenosti, v charakteru, v záměru – byl jedinou bytostí, která mohla vstoupit do všech Božích plánů a záměrů. (srv. PP 12.5)

**Jan 1:4-5,9** <sup>4</sup>V něm byl život a ten život byl světlo lidí. <sup>5</sup>A to světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila [nepřemohla]. <sup>9</sup>Bylo tu pravé světlo, které osvěcuje každého člověka, to přicházelo na svět.

**Jan 1:14** A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jediný Syn, plný milosti a pravdy.

**RH – časopis Review and Herald, 11. prosince 1888, čl. A, odst. 2** Ten, který byl jedno s Otcem, sestoupil ze vznešeného nebeského trůnu, odložil své královské roucho a korunu, oblékl své božství do lidství a snížil se tak na úroveň chatrných lidských schopností.

**5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1130.2** Když Ježíš přijal lidskou přirozenost a stal se podobným člověku, přisvojil si celý lidský organismus. Jeho potřeby byly potřebami, jaké má člověk. Měl tělesné potřeby, které bylo třeba zaopatřit, tělesnou únavu, ze které si musel odpočinout. Prostřednictvím modlitby k Otci byl posilňován pro plnění povinností a pro zkoušky (Dopis 32, 1899).

**RH – časopis Review and Herald, 5. července 1887, odst. 6** Jaká to byla pokora! Andělé nad ní žasli. Jazyk to nedokáže popsat, představivost to nedokáže pojmout. Věčné Slovo souhlasilo s tím, že se stane tělem! Bůh se stal člověkem!

**1. Timoteus 3:16a** A vpravdě veliké je to tajemství zbožnosti: Ten, který [Bůh] se zjevil v těle...

**2. Janův 1:7,9** <sup>7</sup>Neboť do světa vyšli mnozí svůdci, kteří nevyznávají Ježíše Krista přicházejícího v těle; každý takový člověk je svůdce a antikrist. ... <sup>9</sup>Každý, kdo zachází dále a nezůstává v učení Kristově, nemá Boha; kdo zůstává v učení [Kristově], má i Otce i Syna.

**DA – Touha věků 311.4** Stal se tělem, jako jsme tělem i my. Pociťoval hlad, žízeň i únavu. Sytil se jídlem a osvěžoval spánkem. Sdílel úděl člověka, a přece byl neposkvrněným Božím Synem. Byl Bohem v těle. (srv. TV 195.6)

**3SM – Vybraná poselství, 3. svazek 129.3** Jeho lidská přirozenost byla stvořená; nevlastnila dokonce ani andělské schopnosti. Byla lidská, totožná s naší. Prošel stejnou zkušeností, ve které Adam selhal. Nyní se nacházel v situaci, kdy, pokud by obstál ve zkoušce a prověrce ve prospěch padlého rodu, by vykoupil Adamovo potupné selhání a pád, v našem vlastním lidství.

**3SM – Vybraná poselství, 3. svazek 129.4** Měl lidské tělo a lidskou mysl. Byl kost našich kostí a tělo našeho těla. Od prvního okamžiku svého příchodu na svět byl vystaven chudobě. Setkával se se zklamáním a zkouškami ve svém vlastním domově, mezi svými vlastními bratry. Nebyl obklopen čistými a láskyplnými bytostmi, jako v nebeských nádvořích. Byl sužován těžkostmi. Přišel na náš svět, aby si zachoval čistý, bezhříšný charakter a vyvrátil satanovu lež, že lidé nemohou dodržovat Boží zákon. Kristus přišel, aby žil zákon ve své lidské povaze právě takovým způsobem, jakým mohou žít zákon v lidské přirozenosti všichni, pokud budou jednat tak, jak jednal Kristus.

**3SM – Vybraná poselství, 3. svazek 130.1** Bylo učiněno dostatečné opatření, aby smrtelný, padlý člověk mohl být spojen s Bohem natolik, aby mohl pevně vzdorovat každému pokušení, jako to dělal Kristus, díky stejnému Zdroji, jímž ve své lidské přirozenosti vítězil Kristus. Byl vystaven nepříjemnostem, kterým podléhá lidská přirozenost. Dýchal vzduch téhož světa, který dýcháme my. Žil

a působil ve stejném světě, který obýváme i my a který, jak o tom svědčí důkazy, nebyl o nic přívětivější vůči milosti a spravedlnosti, než je tomu dnes.

**3SM – Vybraná poselství, 3. svazek 130.2** Mít duchovní vlastnosti Jeho bytosti je naší výsadou, pokud si díky opatřením, která učinil, tato požehnání přivlastníme a budeme pilně pěstovat dobro namísto zla. Máme rozum, svědomí, paměť, vůli, emoce – všechny atributy, které může lidská bytost mít. Prostřednictvím opatření učiněných v době, kdy Bůh a Boží Syn uzavřeli smlouvu o záchraně člověka z otroctví satana, bylo zařízeno vše tak, aby lidská přirozenost mohla vstoupit do jednoty s božskou přirozeností. V takové přirozenosti byl náš Pán pokoušen. Mohl podlehnout satanovým lživým návrhům stejně jako Adam, ale my bychom měli uctívat a oslavovat Božího Beránka za to, že ani v jediném bodě neuhnul ani o píď.

**3SM – Vybraná poselství, 3. svazek 131.1** Skrze účast na božské přirozenosti můžeme být čistí, svatí a neposkvrnění. Bůh nebyl učiněn člověkem a člověk nebyl zbožštěn smíšením obou přirozeností. Kristus nevlastnil stejnou hříšnou, zkorumpovanou a padlou nevěrnost, jakou vlastníme my, protože pak by nemohl být dokonalou obětí. - Rukopis 94, 1893.

**ML – Můj život dnes 323.2-3** Kristus je nazván druhým Adamem. V čistotě a svatosti, spojený s Bohem a Bohem milovaný začal tam, kde začal první Adam. Dobrovolně se postavil na území, na kterém Adam padl, a vykoupil Adamovo selhání. První Adam byl však v každém ohledu ve výhodnější pozici než Kristus....

**ML – Můj život dnes 323.5** Kristus byl satanem pokoušen stokrát tvrdším způsobem než Adam a za okolností v každém ohledu náročnějších. Podvodník se představil jako anděl světla, ale Kristus jeho pokušením odolal. Vykoupil Adamův potupný pád a zachránil svět.

**ML – Můj život dnes 323.6** Ve své lidské přirozenosti si zachoval čistotu svého božského charakteru. Žil podle Božího zákona a ctil jej ve světě přestupků, čímž nebeským zástupcem, Satanovi a všem padlým Adamovým synům a dcerám zjevil, že díky Jeho milosti může lidstvo zachovávat Boží zákon. Přišel, aby vtiskl svou vlastní božskou přirozenost, svůj vlastní obraz, kajícímu, věřícímu člověku.